

Článek 6

Správní řízení

Článek 6-1

Nestranný soud

Nestrannost správního orgánu, jenž dospěl k závěru ještě před projednáním věci: *porušení*

Skutkový stav – Stěžovatel byl jednatelem společnosti vlastníci několik kasin s povolením k provozu. Po provedení několika razíí a zabavení velkého množství dokumentů podal Výbor pro hazardní hry (*Gaming Board*) jako orgán dohlízející podle zákona na herní průmysl námítky proti každoročnímu prodloužení povolení vydaných společnosti a požádal o zrušení povolení stávajících. Nato se stěžovatel a další jednatele vzdali svých funkcí. Nová povolení byla vydána příslušnými soudy pro licenční záležitosti (*Licensing Magistrates*) po jednání, při kterém Výbor pro hazardní hry nové žádosti podpořil s odůvodněním, že jednatele primárně odpovědní za záležitosti, jež byly pro Výbor důvodem ke znepokojení, už společnost opustili. Stěžovatel byl později Výborem pro hazardní hry informován o tom, že Výbor má v úmyslu zrušit jeho osvědčení o bezúhonnosti potřebné pro výkon řídicích funkcí v herním průmyslu. Po projednání v tříčlenném panelu složeném z členů Výboru pro hazardní hry bylo stěžovateli oznámeno, že není považován za bezúhonnou a způsobilou osobu a že jeho osvědčení bude zrušeno. Následkem toho stěžovatel nemohl získat zaměstnání v žádném sektoru herního průmyslu. Požádal o připsuštění soudního přezkumu s odůvodněním, že panel byl podjatý, neboť Výbor pro hazardní hry vyjádřil svůj negativní názor na jeho bezúhonnost a způsobilost již dříve při jednání před soudem pro licenční záležitosti. Navíc z interního rozhodnutí Výboru pro hazardní hry předloženého v průběhu jednání vyplynulo, že Výbor, včetně členů panelu, dospěl k negativnímu závěru o stěžovatelově bezúhonnosti a způsobilosti ještě před tím, než se věcí zabýval. Vrchní soud připustil zdání podjatosti, avšak dospěl k závěru, že žádné skutečné nebezpečí nespravedlivosti nehrozí. Dodal, že v souladu s „doktrínou nezbytnosti“ musí rozhodnutí panelu zůstat zachováno: jelikož věc nemohla být postoupena nezávislému soudu, musel by o ní rozhodovat Výbor pro hazardní hry sám. Odvolací soud se s tímto hodnocením ztotožnil a nepřipustil další odvolání.

Právní posouzení – článek 6 odst. 1: Senát ve svém rozsudku ze dne 7. listopadu 2000 došel k závěru, že v řízení bylo rozhodováno o stěžovatelových občanských právech a povinnostech, takže byl článek 6 odst. 1 použitelný. Senát byl toho názoru, že panel Výboru pro hazardní hry nevzbuzoval požadovaný dojem nestrannosti a uzavřel, že jelikož vnitrostátní soudy nemohly věc postoupit k novému rozhodnutí Výboru pro hazardní hry ani jinému nezávislému soudu, neměly za daných okolností při přezkumu rozhodnutí panelu „plnou jurisdikci“. Senát proto shledal porušení článku 6 odst. 1. Stěžovatel ve své žádosti o postoupení věci Velkému senátu namítal pouze otázky na poli článku 41 a nenastolil žádné otázky týkající se závěrů Senátu o odůvodněnosti na poli článku 6 odst. 1. Vláda navíc potvrdila, že rozhodnutí Senátu v tomto ohledu akceptuje. Je sice pravda, že v případech postoupených Velkému senátu se posuzují veškeré aspekty stížnosti, kterou senát zkoumal ve svém rozsudku, a nikoli pouze otázky, které jsou mezi stranami sporné, avšak velký senát neshledal důvod odchytil se od závěrů senátu ve vztahu k článku 6 odst. 1. K porušení tohoto ustanovení tedy došlo.

Závěr: porušení (jednomyslně).